Statul şi tineretul

Problema educării şi ocrotirii tineretului care în multe părţi a fost rezolvită prin colaborarea binevoitoare a tuturor factorilor de răspundere din stat, a început să preocupe şi cercurile conducătoare dela noi.

Ne bucură în mod sincer lucrul acesta.

Dela război şi până astăzi tineretul nostru a trăit într'o continuă agitaţie, tălăzuindu-se generaţie după generaţie sub ochii neînţelegători ai diriguitorilor vieţii publice, sbătându-se disperat ca să răsbească la suprafaţă, să-şi facă ascultate doleanţele şi să-şi arate neliniştea faţă de viitorul care i se pregătea împotriva aspiraţiilor lui. Vreme de douăzeci de ani acest tineret n'a întâmpinat, cu excepţia fericită a câtorva suflete înţelegătoare, decât împotriviri şi zâmbete ironice. Durerilor şi întrebărilor care-l chinuiau, cumînţenia savantă şi confortabilă a politicianilor noştri şi rotativele unei prese vrăşmaşe le răspundeau în cor cu lozinca aceea răstită provocator de toţi analfabeţii: „Studenţii la carte"!

Nu era în această mustrare niciun gând sincer. Cei care lansau asemenea îndemnuri n'o făceau din grija pentru cultură, pentru desvoltarea spirituală a neamului românesc, ci din cu totul alt motiv.

Tineretul trebuia să stea cu ochii în carte, nu pentrucă doreau bine voitorii lui pedagogi să iasă bine pregătit, ci ca să nu poată lua seama la cele ce se petreceau în jurul lui, să nu observe ticăloşiile şi complicităţile care scoseseră ţara la mezat străinilor şi negociau în hrubele trădării destinul românismului.

Preocupările tineretului nostru au fost întotdeauna mai puţin de ordin material şi mai mult de natură spirituală. Pe el îl interesa numai în mică măsură confortul personal. Elanurile lui generoase s'au dăruit mereu cauzelor mari, problemele naţionale, Ţării, Bisericii, Regelui, care stau brodate cu firul de aur al visurilor sale pe toate steagurile şi pe toate inimile.

De aceea, spre deosebire de tinerimea altor ţări, care a sfârşit în anarhie, acţiunea protestatară a tinerimii noastre contra stărilor nemulţumitoare din jur s'a întors într'o pornire constructivă, într'o încordare eroică, spre sacrificiu pentru ridicarea ţării şi a neamului pe culmi de lumină.

Miracolul acestei convertiri fericite îl datorăm numai sănătăţii morale a studenţimii noastre.

Această studenţime română şi creştină până în străfundurile conştiinţei, merită toată solicitudinea statului.

Declaraţiile d-lui Armand Călinescu că Majestatea Sa Regele vrea s'o ocrotească, iar guvernul să-i uşureze munca intelectuală, ne fac să nădăjduim că Statul va începe o politică nouă, mai fericită decât cea veche faţă de tineret.

Ar fi bine şi ar fi cuminte şi frumos.

Revendicările coloniale ale Germaniei

Două declaraţiuni, concomitente şi aproape identice, au fixat poziţiunea Angliei şi a Franţei faţă de revendicările coloniale făcute de Germania, cu oarecare rezervă la început, cu toată limpezimea şi hotărîrea acum în urmă. Franţa şi Anglia nu au de cedat nimic din teritoriile lor coloniale.

Care va fi reacţiunea d-lui Hitler faţă de aceste declaraţiuni categorice? Se ştie, că Fuehrer-ul, atât personal cât şi prin alte glasuri autorizate, a făcut să se ştie că Reichul nu va recurge în nici un caz la război pentru colonii şi că speră să le poată obţine pe cale de negocieri. Totuşi, cu prilejul unui recent discurs d. Hitler a avertizat că dacă nu se vor recunoaşte drepturile Germaniei pe calea negocierilor pacifice, ea va recurge la „ALTĂ CALE". D. Hitler, vorbind de drepturile Germaniei, n'a putut face aluzie decât la colonii, fiindcă cu prilejul acordului dela Muenchen şi după anexarea regiunei sudete, d-sa a declarat solemn că Germania nu mai are de făcut nici o revendicare teritorială în Europa. Iată însă că negocieri pentru colonii nu mai pot avea loc. „Nici o cesiune n'a fost examinată vreodată şi nu va putea fi" a declarat d. Daladier adăugând că: „Nici o negociere nu a fost deci luată în vedere în această privinţă".

Pe de altă parte d. Malcolm MacDonald, ministrul britanic al coloniilor a declarat în Camera Comunelor că „guvernul britanic nu are de gând să cedeze nici unul din teritoriile aflate sub administraţia britanică".

Este deci evident că nu mai poate fi vorba de vreo negociere pentru cesiuni teritoriale. Ar urma ca Germania să caute de aci înainte să obţină ceea ce ea socoteşte că este un drept al ei, pe „altă cale" după cum a spus d. Hitler".

Nu se pot face profeţii asupra atitudinei pe care o va adopta Reichul faţă de categoricul refuz al celor două mari puteri coloniale Franţa şi Anglia. De altfel profeţiile ar fi şi inutile, întrucât este aproape sigur că d. Hitler nu va întârzia să releve declaraţiile d-lor Daladier şi MacDonald şi să-şi spună părerea asupra lor. Fuehrer-ul a ridicat, desigur, intenţionat problema coloniilor, voind să provoace o atitudine precisă a statelor direct interesate. Semnarea la Muenchen a înţelegerei anglo-germane pentru soluţionarea pacinică a tuturor litigiilor existente sau care s'ar putea ivi între cele două ţări putea lăsa impresiunea că această înţelegere se referă şi la colonii. Declaraţiile din Camera Comunelor precum şi cele făcute de guvernul francez înlătură această impresiune.

Rămâne totuşi posibilă o soluţionare intermediară. Se ştie că, în Marea Britanie şi în Franţa, problema coloniilor, este considerată ca interesând în deosebi materiile prime de care Germania poate avea nevoe. Aşa fiind s'a emis ideea că soluţionarea revendicărilor Germaniei ar putea fi găsită pe calea unei repartizări a materiilor prime. In cazul când Germania ar accepta acest mod de a vedea, renunţând la pretenţiuni teritoriale, atunci n'ar fi desigur exclus deschiderea unor negocieri în acest cadru. Cuvintele d-lui Hitler privitoare la acea „altă cale" pe care Germania îşi va căuta drepturile, ar putea deci avea şi acest înţeles.

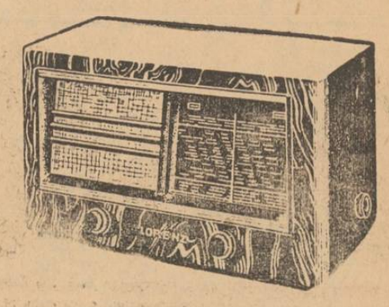

SALONUL DE RADIO 193

„CARTEA ROMÂNEASCĂ" S. A
BUCUREŞTI, B-DUL REGELE CAROL I No. 3

Vă invită să ascultaţi audiţiile noilor aparate de radio, adevărate minuni ale ştiinţei moderne

LORENZ | LOEWE | MENDE
PHILIPS | RADIONE | STANDARD

Oameni politici, istorici şi publicişti englezi, apărători ai Românilor

Ce scria lordul Fitzmaurice inainte de război despre politica maghiarilor şi situaţia Românilor din Transilvania

Un alt bărbat de stat britanic lordul Fitzmaurice, fost ministru în cabinetele prezidate de Gladstone (1882-1885), Campbelle-Baunerman şi Asquith (1906-1914) — cunoscător al politicei externe — s'a ocupat mult de situaţia Românilor din Transilvania.

In 1890, el a publicat o serie de articole în ziarele principale din Londra, în care a atras atenţia opiniei publice engleze asupra pericolului ce'l prezintă problema Transilvaniei, pentru pacea europeană, din cauza regimului odios ce'l impuneau maghiarii, Românilor. Intr'un articol, inimosul şi prevăzătorul lord Fitzmaurice, scria:

„Atâta vreme cât ungurii vor face o politică brutală şi violentă faţă de Românii transilvăneni, nu poate să fie chestiunea unui ataşament sincer al masselor populare din România la Tripla Alianţă. Politica ungurilor a făcut, după mine, din Transilvania, un călcâi al lui Achille al monarhiei austro-ungare, care poate ameninţa atât imperiul Habsburgilor şi Tripla Alianţă, cât şi pacea europeană".

In alt articol publicat în 1890 în ziarul „Pall Mall Gazete" din Londra, lordul Edmund Fitzmaurice, scria:

„Ungurii urmăresc o politică violentă şi oarbă faţă de naţionalităţile supuse Coroanei ungare şi în deosebi împotriva Românilor.

Această politică imprudentă şi cu consecinţe fatale a mers atât de departe în cât nu mă sfiesc să afirm şi la nevoe pot chiar să dovedesc, că dacă astăzi sunt primejdii pentru Tripla Alianţă şi pentru pacea europeană, ele sunt în Transilvania, unde atitudinea provocătoare a minorităţei maghiare împotriva Românilor poate să provoace dintr'o zi în alta turburări sângeroase cu rezultate incalculabile".

In 1894, într'un interview acordat studentului român G. Moroianu din Paris, luptător naţionalist — fost după război rector al Academiei comerciale din Cluj — pentru ziarul **„L'Independance belge"** din Bruxelles, lordul Fitzmaurice a condamnat în termeni severi politica egoistă şi strâmtă a ungurilor faţă de Români şi de celelalte naţionalităţi din Ungaria de atunci.

El a declarat între altele, următoarele:

„Maghiarii au câştigat multe simpatii în Anglia prin lupta lor eroică din 1848 şi aceste simpatii nu le-au pierdut încă. Acum, cu prilejul serbărilor în onoarea lui Moritz Jokay (scriitor maghiar. N. R.) prototipul, am putea spune, al spiritului maghiar, ele au redeşteptat simpatiile noastre pentru Ungaria...

Dar, de altă parte, chiar aceia cari sunt cei mai buni amici ai maghiarilor, au observat, cu regret, dezvoltarea la ei a acestui spirit orgolios şi duşmănos faţă de celelalte naţionalităţi din regatul lor, care i-a pierdut în 1849. După părerea mea, ungurii de atunci n'ar fi pierdut partida, dacă ar fi apropiat de dânşii celelalte naţionalităţi ale regatului, în loc să lupte, nu numai contra austriacilor şi ruşilor, dar şi contra croaţilor şi Românilor. Aceasta fu adevărata cauză a capitulaţiei dela Vilagos.

Pe de altă parte, acest spirit maghiar este şi cam ridicol. Pentru o rasă ce contează abia 6 milioane de suflete, a voi să interzici într'o gară ca Budapesta, întrebuinţarea oricărei alte limbi afară de maghiara, pe care nimeni din afara frontierei ungare n'o cunoaşte, poate să întârâte pe oameni, dar niciodată să-i convertească.

O asemenea exagerare a spiritului naţional este în contrazicere absolută cu pretenţia maghiarilor de a fi un stat modern şi mai ales de a face din Budapesta un antrepozit de comerţ".

In concluzie, lordul Fitzmaurice sfătuia pe unguri să renunţe la politica lor odioasă faţă de Români, atât în propriul lor interes, cât şi spre a fi în acord cu principiile liberale ce sunt respectate în toate ţările civilizate.

După isbucnirea războiului mondial, lordul Fitzmaurice a sprijinit, cu toată autoritatea sa, legitimitatea revendicărilor teritoriale ale Românilor, atât faţă de Austro-ungaria, cât şi faţă de Rusia.

Un alt prieten al nostru, care, înainte de războiul mondial, s'a interesat de aproape de situaţia Românilor din Ungaria şi a recunoscut nedreptatea ce li se face de a fi trataţi de maghiari în condiţiuni nedemne şi umilitoare, când ei sunt autochtoni şi formează majoritatea covârşitoare a populaţiei din Transilvania, a fost istoricul James Bryce, fost ministru în cabinetele prezidate de Gladstone şi lordul Roseberg şi ambasador al Marei Britanii, în Statele-Unite ale Americei de Nord. James Bryce a fost acela, care a sfătuit pe conducătorii politici ai Românilor din Transilvania, să renunţe la pasivitatea ce o adoptaseră faţă de politica guvernelor din Budapesta şi să intre în acţiune, apărând drepturile lor, atât în Parlament, cât şi în afară de Parlament.

In anul 1893, marele ziarist englez Fitz Gerard, redactor al ziarului „Daily News"—organul oficios al guvernului Gladstone— a întreprins o anchetă politică în Transilvania în epoca procesului „memorandului" Românilor.

Ziaristul englez a avut întrevederi şi cu fruntaşii Românilor, între care şi dr. Raţiu.

Rezultatul acestei anchete a fost favorabil cauzei noastre naţionale.

In epoca contimporeană două distinse personalităţi engleze, cu o mare autoritate în lumea intelectuală şi politică din Marea Britanie, R.-W. Seton Waston (Scotus Viator) şi W. Steed, au publicat numeroase lucrări privitoare la fostul imperiu habsburgic, la naţionalităţile ce le cuprindea şi la Transilvania, în care au dovedit drepturile temeinice ale Românilor asupra Transilvaniei. In Martie 1919, când propaganda maghiară a început să câştige aderenţi în Anglia, în favoarea cauzei Ungariei, ziarul **„The Times"** (din 11 Martie 1919) a publicat un lung articol al trimisului său special în Transilvania, în care a expus adevărata situaţie din această provincie românească şi a spulberat ştirile mincinoase şi calomnioase puse în circulaţie de agenţii propagandişti maghiari. Numai mai târziu, când propaganda maghiară în Anglia a fost încurajată şi sprijinită de lordul Rothermere, prin gazetele sale, teza revizionistă ungară a fost acceptată de unii oameni politici şi din cauza lipsei unei contra propagande din partea noastră.

O descoperire senzaţională la Bacău

Intr'un balot de postav al marei fabrici „Isvoreanu", s'au descoperit peste 10 milioane lei în bacnote româneşti şi străine, precum şi 80 kg. monete de aur

Bacău, 18 Noemb.

In urma unui denunţ primit astăzi dimineaţă la parchetul local, d. prim procuror Aurel Dănescu, însoţit de d. jude instructor Dumitru Ionescu, a făcut o descindere la marea fabrică de postav a fraţilor Izvoranu, din str. Mircea.

BALOTUL SUSPECT

Intr'o magazie a fabricei s'a găsit un balot de vreo doi metri lungime, în greutate de 400 kilograme, într'o ladă gata pentru a fi expediată în Anglia.

Felul cum a fost găsit balotul de postav a părut suspect magistraţiilor cari au dispus ridicarea şi transportarea lui la parchet. Aci, la desfacerea balotului, nu mică a fost surprinderea când au găsit înăuntru, pusă în anvelope de cauciuc, o mare sumă de bani în bancnote româneşti şi străine şi monete de aur.

ZECI DE MILIOANE IN AUR ŞI HARTIE

Procedându-se la numărătoarea banilor, în prezenţa d-lui director al sucursalei locale a Băncii Naţionale a României, s'au găsit următoarele sume:

9.500.000 lei în bancnote româneşti bancnote străine, dolari, franci francezi, etc., în valoare de aproape 1 milion lei, precum şi 80 kilograme monete de aur de-ale diferitelor ţări.

PROPRIETARII FABRICEI LA DISPOZIŢIA PARCHETULUI

In legătură cu această senzaţională descoperire, proprietarii şi funcţionarii fabricei, precum şi un mecanic şi doi expeditori, sunt reţinuţi la dispoziţia parchetului.

Cazul a produs senzaţie în localitate, fabrica de postav „Isvoreanu" fiind cea mai mare din Moldova.

SCRISORI DIN LONDRA

Jurnalometria

Londra, Noembrie

Există o ştiinţă atât de obscură, încât nu are nume. O numim „jurnalometrie", pentrucă se ocupă cu măsurarea spaţiului pe care unele organe ale presei îl acordă, în timpul unei perioade, unui anume subiect, unei anume chestiuni.

Practicată într'un timp destul de îndelungat, „jurnalometria" aduce indicaţii preţioase asupra orientării opiniei publice. Permite chiar de a face pronosticuri destul de exacte asupra viitorului. Bunăoară, prima părere sigură cu privire la decăderea prestigiului Rusiei în Europa, a fost obţinută prin comparaţia totalităţilor metrice ale spaţiului dat din an în an ştirilor despre Rusia. Când am văzut acest total anual în Marea Britanie, coborînd la a douăzecea parte, apoi la a patruzecea parte din ceeace a fost în 1920, n'a fost nevoe de multă inteligenţă spre a înţelege că prestigiul Moscovei scădea într'o progresie geometrică, adică din ce în ce mai repede.

Aplicând principiile „jurnalometriei" organelor presei britanice, constatăm un fenomen interesant, care începe să devină foarte aparent. Este lipsa de ştiri cu adevărat importante. Anul 1935 a văzut urcându-se deodată totalul metric al loculuiacordat ştirilor „critice". Câtva timp, acest total s'a menţinut la un nivel constant, şi chiar, în clipa ultimei crize, a făcut un salt care ne-a îngrozit. Acum e în descreştere marcată. Pare că vrea să cadă cu mult mai jos de nivelul la care publicul s'a obişnuit să-l vadă în timpul ultimilor ani. Cu alte cuvinte, presa nu mai vede îngrămădindu-se marile ştiri „critice". Tocmai în aceasta constă în prezent dificultatea. Căci publicul, obişnuit să-şi simtă nervii gâdilaţi într'un anumit chip, cere ca experienţa să continue. Totuşi, materialul lipseşte. „Jurnalometria" ne arată redacţiile într'o luptă desnădăjduită cu sărăcia ştirilor „critice" cari sunt căutate pretutindeni. Secarea izvoarelor sporeşte în aşa fel, încât vedem revenind vechiul obiceiu al trucajului, adică ştirea neînsemnată, camuflată, ca să pară „critică", în lipsă de altceva.

Dacă izvoarele „marei ştiri" continuă mereu să sece, va trebui să acceptăm acest fapt ca o dovadă că liniştea revine în relaţiile internaţionale. „Jurnalometria" e greu de practicat dela o zi la alta. Totuşi, recomandăm cititorilor noştri o experienţă care e la îndemâna tuturor. Stabiliţi statistica week-end-urilor, a căror linişte a fost distrusă de vre-un eveniment surprinzător. In timpul perioadei de criză, al cărei început îl situăm în 1935 şi al cărei sfârşit pare că a venit acum, sfârşiturile săptămânilor au fost momentele preferate ale marilor lovituri politice. Aceasta în aşa fel încât marile organe ale presei britanice cari nu apar Duminica, au fost înclinate să acuze pe „dictatori" că vor să facă averea ziarelor ce apar Duminica. Dar, lăsând gluma deoparte, week-end-ul a fost în timpul ultimilor ani, momentul clasic al loviturilor de teatru. Va fi interesant a stabili statistica sfârşiturilor de săptămână din anul acesta şi din anul viitor, cari după această veche reţetă, vor fi turburate de evenimente politice. Dacă fenomenul contrariu este înregistrat, vom avea o indicaţie în plus şi favorabilă impresiei unei potoliri generale în Europa.

Expozeul nostru al principiilor „jurnalometriei" va face să zâmbească pe oamenii cari continuă să ne acuze că facem glume. Dar am vorbit cu multă seriozitate, convinşi de o experienţă de 18 ani, de excelentele rezultate ce se pot obţine cu acest sistem, cu condiţia totuşi să nu se facă din el un fetiş excluzându-se orice altă consideraţiune. A măsura lungimea articolelor cu centimetrul, aceasta este util, cu condiţia să nu se neglijeze de asemenea calitatea articolelor măsurate.

Deci există semne ale unei acalmii în domeniul relaţiilor internaţionale. Cel puţin d. Neville Chamberlain e convins de aceasta. Când primul nostru ministru vorbeşte de o pacificare europeană, e că este convins că a sosit momentul s'o facă şi că situaţia este prielnică, pentru aceasta. Adversarii primului ministru n'au preţuit, după justa ei valoare, forţa morală pe care o creiază pentru el încrederea sa că politica pe care o face e justă, bună şi oportună. De foarte multă vreme, în Anglia, ca şi în alte ţări ale Europei, am avut de afface cu miniştri cari erau mai degrabă politicieni decât bărbaţi de stat. Deosebirea între un politician şi un bărbat de stat constă în faptul că, în vreme ce cel dintâi este gata la toate sacrificiile şi la toate compromisurile, spre a sluji interesul său personal, bărbatul de stat cunoaşte limita strictă la care se opreşte libertatea sa de a ceda, pentru a avea viaţa mai liniştită şi mai asigurată.

D. Neville Chamberlain este om de stat, în sensul că cunoaşte limita acestui compromis. Adversarii lui au subpreţuit, subpreţuesc încă forţa pe care o dă d-lui Chamberlain, severitatea moarlă aplicată politicii. Sigur de datoria lui, văzând scopul înaintea lui, omul porneşte înainte cu un dispreţ al obstacolelor şi al convenţiilor, care umple de groază pe prietenii lui cei mai credincioşi. Totuşi, după cum o dovedesc acordurile dela Muenchen, succesul politicii d-lui Chamberlain depinde tocmai de acest obiceiu al primului ministru de a înfrunta pericolul.

Metoda noastră a „jurnalometriei" ne permite, în tot cazul, să constatăm că în Marea Britanie d. Chamberlain continuă să se bucure de o mare popularitate şi de aprobarea unei majorităţi patente a naţiunii. Măsurarea aceasta ne arată, deasemenea, că atacurile opoziţiilor făcute d-lui Chamberlain şi-au pierdut terenul. Ele sunt tot mai slabe. Statistica aceasta ne încurajează să conchidem că d. Chamberlain este într'o poziţie nespus de prielnică, spre a-şi urma sforţarea de potolire în Europa.

După ce s'a sfătuit cu aliaţii noştri francezi, primul ministru va face să pornească din nou maşina acţiunii sale pacificatoare. Direcţia în care această sforţare va fi îndreptată, este uşor de prezis. Totuşi, să mai aşteptăm câteva zile înainte de a face pronosticuri. Meseria de prooroc este ingrată. Am învăţat-o după o grea experienţă, timp de câţiva ani. Când ai prezis bine, oamenii se silesc să uite faptul, în vreme ce dacă ai făcut prooroci false, niciodată greşala nu e uitată şi ţi se reaminteşte în mod neplăcut.

AUGUR

——xX⊙●⊙Xx——

Căsătorie princiară

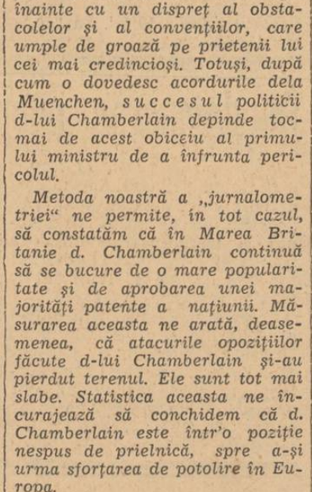

Principesa Maria de Savoia a cărei logodnă cu prinţul Louis de Bourbon - Parme a fost anunţată

Studiul bolilor contagioase

Lecţia de deschidere a d-lui prof. dr. Th. Mironescu, la facultatea de medicină

Miercuri s'a făcut în amfiteatrul mare al facultăţii de medicină, lecţia inaugurală a cursului de clinica bolilor contagioase.

Era de faţă d-nii prof. Stoicescu, rectorul universităţii, d. prof. Gusti, întreg corpul profesoral al facultăţii de medicină, profesori dela alte facultăţi, numeroşi prieteni, mulţi medici tineri şi studenţi.

D. profesor Mezincescu, noul decan al facultăţii de medicină, exprimă mulţumirile facultăţii că, în sfârşit, s'a creiat o catedră de clinica bolilor contagioase cerută continuu de facultate de mulţi ani, după care arată meritele d-lui porfesor Mironescu. cari l-au adus la această catedră.

D. profesor Mironescu mulţumeşte d-lui decan pentru cuvintele ce i-a adresat, d-lui rector, d-lui profesor Gusti şi celorlalţi profesori pentru onoarea ce i-au făcut prin prezenţa lor, exprimând apoi recunoştinţă foştilor săi profesori, printre care profesorul Robert Kock din Berlin, porfesor Widal din Paris, profesorul Babeş şi profesorul Nanu-Muscel din Bucureşti.

D-sa trece după aceea la subiectul lecţiunii de deschidere, care este obiectul studiului bolilor contagioase.

După ce defineşte bolile contagioase ca acele boli cauzate de virusuri şi de microbi, face un scurt istoric a lor din timpurile cele mai vechi până în zilele noastre, arătând şi rolul bolilor contagioase în prefacerile sociale.

Vorbind de cauzele bolilor contagioase, d-sa arată rolul ce-l joacă virusurile acei agenţi morbizi care nu se văd cu microscopul şi care trec prin filtru, afirmând că cercetările asupra acestor virusuri, mai ales acele a bolilor contagioase dela plante, au repus în discuţiune însăşi originea vieţii şi a generaţiei spontanee.

Trece apoi la explicarea originei cuvântului infecţiune şi expune experienţele mai noi în care se arată că aerul umed şi încărcat cu microbi şi emanaţiunile dela om sau animale pot fi vătămătoare vieţii.

Mai vorbeşte deasemenea despre legătura dintre infecţiune şi boală contagioasă, relevând rolul sistemului nervos cu privire la predispoziţia omului la boală.

Arată experienţele ce tind a explica pentru ce depresiunea morală joacă un rol important în agravarea bolilor contagioase.

Vorbeşte în fine despre curentele noi cu privire la tratamentul bolilor contagioase şi insistă în urmă asupra importanţei răspândirii cât mai profund a cunoştinţelor bolilor contagioase în corpul medical dela noi. In ţara noastră boalele contagioase joacă un rol mult mai mare decât în cele civilizate din Apus.

Inchee arătând că în clinica de boale contagioase se vor studia cât mai amănunţit bolile contagioase dela noi din ţară, din toate punctele de vedere, dar pe cât posibil şi cele din ţările îndepărtate, boli care pot fi aduse accidental, în ţară, sau poate şi intenţionat în caz de război.

Toate sforţările pentru desvoltarea relaţiilor economice cu Franţa

Declaraţiile făcute Vineri seara presei de d. Alphand Herve, preşedintele delegaţiei franceze

Delegaţia franceză venită la Bucureşti ca să perfecteze, împreună cu delegaţii noştri, bazele nouei convenţii comerciale şi de plăţi între ţările respective, a avut fericita inspiraţie — care este în acelaş timp şi o măgulitoare atenţie pentru profesiunea noastră — de a invita, prin preşedintele ei d. Alphand Hervé, pe reprezentanţii economici ai presei bucureştene, la un colocviu intim, ce s'a desfăşurat aseară în localul legaţiunii Franţei.

A fost o întâlnire de cunoştinţă — de luare de contact — cu care prilej s'au putut schimba păreri şi informaţiuni utile.

E uşor de înţeles, că înainte de a se fi încheiat lucrările celor două delegaţiuni, un sentiment de firească discreţie a impus mandatarilor guvernului francez o elementară rezervă în declaraţiunile lor.

Redăm aci textual mesagiul pe care au ţinut să ni-l împărtăşească membrii delegaţiei farnceze prin şeful ei, d. Alphand Hervé:

„Am fost foarte fericit constatând, dela sosirea mea în Bucureşti, cordialitatea primirii pe care presa română a hărăzit-o misiunii economice ce am cinstea să prezidez.

După cum aţi observat, alcătuirea ei arată importanţa pe care Franţa o acordă negociaţiunilor ce s'au deschis.

Sarcina ce ne incumbă este deosebit de urgentă. Dacă altă dată un acord comercial putea să reguleze relaţiunile economice dintre două ţări pe timp de mai mulţi ani, evoluţia rapidă a circumstanţelor necesită în clipa de faţă o muncă continuă de adaptare a acordurilor la situaţiile noui.

PUNCTUL GINGAŞ AL PROBLEMEI

Trebue să dăm deci dovadă de cea mai mare diligenţă şi totuşi îndatorirea noastră este deosebit de gingaşe. Este vorba, într'adevăr, înainte de toate de problema complexă a raporturilor economice şi financiare a două ţări, dintre care una a stabilit controlul schimburilor în timp ce cealaltă menţine libera negociabilitate a devizei sale.

Dacă această sarcină este măsteră, ea nu este mai puţin indispensabilă; ultimele statistici publicate în această privinţă au arătat, în adevăr, o încetinire a schimburilor franco-române, care ar risca să ajungă, dacă nu s'ar interveni, la o paralizie completă, de care economia ambelor noastre ţări n'ar întârzia să-i resimtă zguduirea.

BUNAVOINŢA ESTE RECIPROCA

Este nevoe să venim imediat cu leacul pentru această situaţie şi guvernul francez ştie că el va găsi, ca totdeauna, pe lângă guvernul român cea mai largă înţelegere.

Mi-am dat seama de altfel chiar azi dimineaţă, când d. Mitiţă Constantinescu, ministru al economiei naţionale, căruia cercurile competente din ţara mea îi apreciază opera remarcabilă de redresare economică, mi-a făcut onoarea de a mă primi. I-am împărtăşit satisfacţia mea în faţa ambianţei favorabile în care convorbirile noastre s'au desfăşurat şi nu pot decât să rostesc aci recunoştinţa mea către guvernul român pentru alegerea personalităţilor eminente, în special d-nii Iordan şi Caranfil, cari au fost chemaţi să facă parte din delegaţia română.

Este de prisos să adaog că delegaţia franceză este însufleţită de aceeaşi bunăvoinţă şi de aceeaşi dorinţă de înţelegere.

RELAŢIILE ECONOMICE, BAZA AMICIŢIEI ŞI COLABORARII

Prin elaborarea unui nou regim mai favorabil schimburilor noastre reciproce, avem ferma speranţă că vom lucra să întărim şi mai mult prin sforţările noastre legăturile tradiţionale atât de puternice care există în toate domeniile între Franţa şi România şi, dacă nu înţelegem în niciun caz să împiedecăm liberul joc al concurenţii internaţionale, suntem încredinţaţi că, precum o spunea chiar alaltaieri, în discursul Său către Lordul Primar al Londrei, Majestatea Sa Regele Carol II, „interpenetraţiunea economică constitue o bază solidă de amiciţie şi colaborare" şi că nu există „mesageri de pace mai siguri între popoare decât negustorii".

Reînhumarea unor oseminte din anul 1732

Cu ocazia săpăturilor făcute în faţa palatului Soc. „Peleşul şi Vârful cu Dor" din bul. Carol I No. 44, s'au găsit mai multe oseminte omeneşti provenite din cimitirul bisericei Caimata, ce a existat între anii 1732 şi 1890 când a fost dărâmată; mai târziu, pe acel teren, s'a construit palatul „Soc. Peleşul şi Vârful cu Dor".

Din iniţiativa d-lui I. Constantinescu, preşed. soc., s'au strâns aceste oseminte făcându-se tot odată intervenţie pe lângă d. primar general al Capitalei, spre a pune la dispoziţia „Soc. Peleşul şi Vârful cu Dor" un loc pentru reînhumarea osemintelor.

D. primar al Capitalei a aprobat această cerere creştinească.

Toţi membrii Soc. sunt rugaţi să participe la serviciul religios ce se va ţine la 20 Noembrie crt. ora 10,30 dim. de S. S. parohul bisericei Sfinţilor.

Slujba se va oficia la Societate, după care, osemintele vor fi pornite la cimitirul Isvorul Nou.

Un autobuz cu călători se prăbuşeşte într'o prăpastie lângă Reşiţa

Timişoara, 18 Noembrie

Autobuzul nr. 191 Oravita, care face curse între Steyerdorf şi Anina-Reşiţa, în care se aflau 12 călători, s'a prăbuşit eri d. a. într'o prăpastie în apropiere de Reşiţa.

Maşina s'a sfărîmat complet. Conducătorul ei, Mihail Delmar, proprietarul autobuzului, a scăpat teafăr.

De sub sfărâmături au fost scoase călătoarele Maria Meth şi Maria Hummel, ambele din com. Steyerdorf, care au suferit leziuni şi fracturi la picioare.

Ceilalţi cetăţeni s'au ales cu răni uşoare şi cu spaima.

La faţa locului s'a dus o comisie, care a constatat că accidentul se datoreşte ruperei barei de direcţie.